Κάποτε εἶχε ριφθῆ ἡ ἰδέα δημιουργίας ἐκθέσεως τοῦ Πελοποννησιακοῦ Βιβλίου εἰς Πάτρας . . .

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

. . . Ἀλλὰ ἔκτοτε δὲν ἔγινε πλέον οὐδὲ συζήτησις κἄν. Καὶ ὅμως τὸ θέμα ἀξίζει τὸν κόπο.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Μάρκου δ' 17-31)

ΚΡΑΥΓΗ ΔΙΚΑΙΩΜΕΝΗ

«Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε: πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ».

Μὲ τὴν θεραπεία τοῦ ἄλαλου παιδιοῦ, ποὺ μᾶς ἐξιστορεῖ τόσον παραστατικὰ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, καταδεικνύεται, γιὰ πολλοστὴ φορὰ μέσα στὴ Καινὴ Διαθήκη, ἡ δύναμις τῆς πίστεως. Συγχρόνως, ἡ ἀγωνία καὶ ὁ πόνος, ποὺ ἔχουν φθάσει στὸ ἔπακρο σημεῖον καὶ ἔχουν προκαλέσει τὴν ἀπόγνωσι τοῦ πατέρα, διανοίγουν τὸν δρόμο πρὸς τὸν λαμπρὸν ὁρίζοντα τῆς πίστεως. Καὶ ἐπιστέφεται καὶ δικαιοῦται ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεάνθρωπον μὲ τὴν θεραπείαν, μὲ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὰ δεινά.

Γιὰ προσέξατε τὸν πονεμένο πατέρα· κράξας — τονίζει ὁ Εὐαγγελιστὴς — μετὰ δακρύων ἔλεγε: πιστεύω Κύριε. Ἐπικαλεῖται μὲ κραυγὲς καὶ δάκρυα ὁ δυστυχισμένος γονεὺς τὴν βοήθεια τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ψυχικὸς σάλος τὸν συνεκλόνιζε, ὁ πόνος ἀπόγνωσι τοῦ εἶχε δημιουργήσει καὶ ὅ,τι μέχρι τώρα μετεχειρίσθη γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ παιδιοῦ του, ἀπογοητεύσεις καὶ διαψεύσεις ἐλπίδων τοῦ εἶχε φέρει. Εὐτυχῶς ὅμως συνήντησε τὸν Θεραπευτὴ καὶ ἠσφαλίσθη στὸ ἀπόρθητο καταφύγιο καὶ προσώρμησε στὸ ὑπήνεμο λιμάνι.

Ἀγωνιᾶ καὶ κραυγάζει σήμερα ὁ πολὺς κόσμος καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἀπὸ πόνο καὶ ἄγχος καὶ φόβο. Τὰ ἐρείπια, ἠθικὰ καὶ ὑλικά, τοῦ τελευταίου πολέμου, ἡ ἀνερμάτιστη καὶ ἐπιφανειακὴ εἰρήνη, ἡ ἀγωνία τῆς αὔριον, ἡ σύγχυσις τῶν ἰδεῶν, ἡ ἄχαρις ζωή, ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν συχνὰ—πυκνὰ κραυγὲς ἀπογνώσεως. Καὶ ἀποπειρῶνται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐξουδετερώσουν τὶς κραυγὲς αὐτὲς καὶ νὰ τὶς καταπνίξουν μὲ τὶς διεθνεῖς ἀμφικτυονίες, μὲ τὶς διασκέψεις τῶν Μεγάλων καὶ μὲ τὰ συνέδρια περὶ ἀφοπλισμοῦ. Χρησιμοποιοῦν καταπότια θεραπείας τῆς καταστάσεως ἀπρόσφορα. Καὶ ἔτσι παρατείνεται ἡ ἀβεβαιότης, διευρύνεται τὸ χάος, τὸ ἄδικον καὶ ἡ καχυποψία προβάλλουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπειλητικὰ γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ριζικὴ διαφορὰ πρὸς τὸν πατέρα τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Αὐτὸς διέλυσε τὴν ἀγωνία του καὶ ἔσβυσε τὸν πόνον του μέσα στὴ Πίστη. Ἐμεῖς καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὡς σύνολον ἀγωνιοῦμεν—ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήση;—καὶ καθημερινῶς ἐπαυξάνομε τὴν ταραχή μας· διότι ἐπιζητοῦμε τὴν θεραπεία μὲ μέτρα καὶ μεθόδους ἀνθρωπίνους. Ὅσον μάλιστα ἡ τεχνικὴ προόδος προχωρεῖ, τόσον ἡ πεποίθησίς μας ἐπὶ τῶν πεπερασμένων ἀνθρωπίνων δυνάμεων, αὐξάνει. Δὲν εἴδατε πόση ἔπαρσις κατέλαβε τοὺς ὑλιστὰς καὶ τῶν δύο συνασπισμῶν μὲ τὴν ἐξαπόλυσιν τῶν «Λούνικ» καὶ τῶν «Ἐξερευνητῶν» καὶ μὲ τὴν ἐπιδίωξι κατακτήσεως τοῦ Διαστήματος; Τὰ πάντα μεταχειρίζονται οἱ Μεγάλοι: καὶ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀπειλὴν καὶ τὴν καλὴ θέλησι ἀκόμη, προκειμένου νὰ εὕρουν μιὰ διέξοδο καὶ λύσι στὰ προβλήματα. Ἄκαρπες ὅμως ἡ προσπάθειές των καὶ συνέχως διαψεύδονται ἡ ἐλπίδες των. Καὶ τοῦτο, διότι παραμελοῦν τὸ μοναδικὸν μέσον, ποὺ καὶ αὐτοὺς προσωπικὰ ἀνυπολογίστως θὰ ὠφελήση καὶ τὴν ἀνθρωπότητα πραγματικὰ θὰ εἰρηνεύση, καὶ τὴν εὐημερία θὰ σκορπίση. Παραμελοῦν τὴν δύναμιν τῆς πίστεως. Τῆς πίστεως ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν. Τῆς πίστεως ἐπὶ τὸν χρυσοῦν κανόνα τοῦ Εὐαγγελίου. Τῆς πίστεως ἐπὶ τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχάς, μὲ τὰς ὁποίας ἐδημιουργήθη ὁ πολιτισμός μας καὶ τὰς ὁποίας τὰ μεγάλα πνεύματα εἶχαν ἀφομοιώσει στὸν βίο τους καὶ στὰ ἔργα τους. Πόσον εἶχε σφυγμομετρήσει τὰ πράγματα ὁ γνωστὸς Γάλλος ποιητὴς καὶ λογοτέχνης, ἔνθερμος φιλέλλην Σατωμπριὰν ὅταν ἔγραφε στὰ Ἀπομνημονεύματά του: «Μόνον ὁ Χριστὸς θὰ σώση τὴν νεωτέραν κοινωνίαν». Καὶ στὸν πρόλογο τῶν Ἀπάντων του: «Ἡ κοινωνία δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῆ παρὰ μόνον ὅταν στηρίζεται εἰς τὸ θυσιαστήριον. Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ λάβαρον τοῦ πολιτισμοῦ». Ἐξ ἄλλου, ἐπίκαιρα εἶναι καὶ γιὰ τὸ θέμα μας καὶ γιὰ τὴν διεθνῆ κατάστασι τὰ λόγια τοῦ Ντοστογιέφσκι: «Ἡ Δύσις ἔχασε τὸν Χριστὸν καὶ γι' αὐτὸ πεθαίνει, μόνον γι' αὐτό». Παραλλήλως, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ἀδελφῶν Καραμαζώφ» προειδοποιοῦσε καὶ τοὺς Ρώσους μὲ τὰ λόγια, ποὺ ἔβαζε στὸ στόμα τοῦ γέροντος ἡρωός του Ζωσιμᾶ στὸ ἐπιστέγασμα αὐτὸ τοῦ συγγραφικοῦ του ἔργου: «Χωρὶς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ λαὸς θὰ καταστραφῆ».

Ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς διδάσκει ἀσφαλῶς στὸν καθένα, μὲ πικρὸν τρόπον πολλὲς φορές, τὴν ἀλήθεια ὅτι χωρὶς τὴν Πίστιν, χωρὶς τὴν στενὴν γνωριμίαν μας μὲ τὸν Ἰησοῦν εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν διέξοδον εἰς τὴν ἀγωνίαν μας καὶ τὸν οἱονδήποτε πόνον. Ἂς πλησιάσωμεν λοιπὸν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς καὶ ἂς ἐπαναλάβωμε μαζὶ μὲ τὸν πατέρα τοῦ Εὐαγγελίου «Πιστεύομεν Κύριε· βοήθει μας τῇ ἀπιστίᾳ». Οἱαδήποτε ἄλλη στάσις μας στὴ ζωή, ἀγωνία καὶ ἀπογοήτευσι θὰ μᾶς φέρη πάντοτε.

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΤΡΕΙΣ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ ΕΙΣ ΗΛΙΑΚΗΝ ΤΡΟΧΙΑΝ

"ΛΟΥΝΙΚ 1", "ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ 4", ΚΑΙ "ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ 5"

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΔΟΣΙΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ "ΛΟΥΝΙΚ 1" ΚΑΙ "ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ 4" ΣΙΓΟΥΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπηρεσία). Ὁ τεθεὶς εἰς ἡλιακὴν τροχιὰν μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, Ἀμερικανικὸς τεχνητὸς δορυφόρος «Πρωτοπόρος 5» συνεχίζει ἤδη ἀπὸ 16 ἡμερῶν τὴν πορείαν του εἰς τὸ διάστημα, μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ μὲ πλήρη ἐπαλήθευσιν προβλέψεων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστροναυτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὰ διαφόρους φάσεις

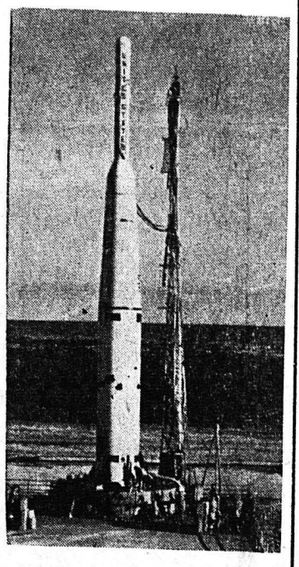

Ὁ «Πρωτοπόρος 5» ἐπὶ τοῦ πυραύλου, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκτοξεύσεώς του

τόσον τῆς πορείας του ὅσον καὶ τῶν διαφόρων μηχανημάτων παρατηρήσεως καὶ μεταδόσεως τὰ ὁποῖα φέρει ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ «Πρωτοπόρος 5» εἶναι σὲ σχῆμα σφαιρικό, ζυγίζει 43 χιλιόγραμμα καὶ εἶναι πλήρης ἐπιστημονικῶν ὀργάνων.

Ἐξετοξεύθη μὲ πύραυλο 3 σταδίων τύπου Θὼρ—Ἐϊμπλ ἀπὸ τὸ Κέηπη Κανάβεραλ στὶς 11 τρέχοντος.

Τώρα διανύει τροχιά, πέριξ τοῦ Ἡλίου μεταξὺ τῆς Γῆς καὶ τῆς Ἀφροδίτης, διαρκείας 311 ἡμερῶν καὶ συνολικοῦ μήκους 527.000.000 μίλλια.

Ἄλλοι δύο τεχνητοὶ «πλανῆτες» εἶναι ὁ Ἀμερικανικὸς «Πρωτοπόρος 4» καὶ ὁ Ρωσικὸς «Λοῦνικ 1» ποὺ διανύουν τὴν τροχιά τους πέριξ τοῦ Ἡλίου καὶ μεταξὺ Γῆς καὶ Ἄρεως. Ὁ «Πρωτοπόρος 5» ἔχει πομπὸ ἰσχύος 150 βάττ ποὺ εἶναι ὁ ἰσχυρότερος ποὺ ποτὲ ἔχει σταλῆ στὸ διάστημα. Μὲ τὸν πομπὸ αὐτὸ θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Γῆ ἀπὸ ὕψος 50.000.000 μιλλίων. Ὁ πομπὸς τοῦ «Πρωτοπούρου 4» ἐσίγησε στὸ ὕψος τῶν 402.000 μιλλίων καὶ ὁ πομπὸς τοῦ «Λοῦνικ 1» ἔπαυσε νὰ ἐξαποστέλλη σήματα ὅταν ἔφθασε τὸ ὕψος τῶν 390.000 μιλλίων.

Ὁ πομπὸς τοῦ «Πρωτοπόρου 5» στέλνει σήματα κάθε πέντε ὥρες καὶ ἐπὶ διάστημα πέντε λεπτῶν. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὡρῶν αὐτῶν ἡλιακὰ κύτταρα μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐφωδιασμένος ὁ δορυφόρος ἐπαναφορτίζουν τὸν πομπὸ μετὰ τὴν πεντάλεπτο μετάδοση.

Οἱ ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις κατὰ τὴν διάρκεια τῆς σιωπῆς αὐτῆς—τοῦ φορτίσματος δηλαδὴ—ἐναποθηκεύωνται σὲ μικροσκοπικὲς συσκευὲς «μνήμης» διὰ νὰ μεταδοθοῦν στὸ 5λεπτο «πρόγραμμα».

Ἡ 26 ἰντσῶν διαμέτρου αὐτὴ σφαῖρα περιέχει ὄργανα

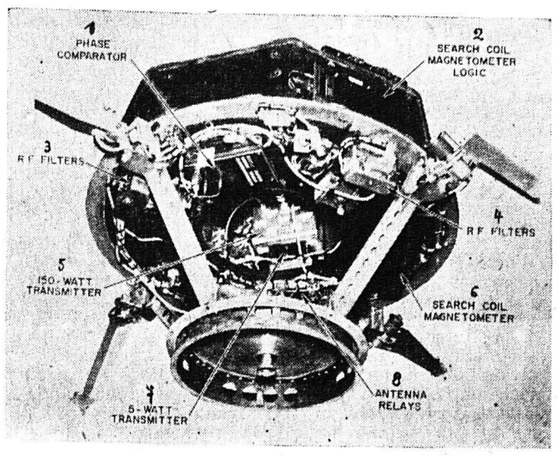

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ «πρωτοπόρου 5»

Τὰ δι' ἀριθμῶν σημειούμενα τμήματα αὐτοῦ εἶναι: 1) Ὄργανον μετρήσεως τῶν φάσεων τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτη. 2) καὶ 6) Μαγνητόμετρα παρατηρήσεων. 5) Πομπὸς 150 βάττ. 7) Πομπὸς βοηθητικὸς τῶν 5 βάττ, καὶ 8 κεραία.

ποὺ ὑποβοηθοῦν τοὺς παρακολουθοῦντας ἐπιστήμονας νὰ μετροῦν τὶς ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν πλανητῶν καὶ νὰ προσδιορίζουν τὴν ἀκριβῆ τοποθεσία τους.

Ἄλλα ὄργανα μετροῦν τὴν ὑψηλῆς ἐνεργείας ἀκτινοβολία, τὴν πυκνότητα τῶν μικρομετεωριτῶν — ἢ κοσμικὴ κόνις ὅπως ἀποκαλεῖται—καὶ τὰ πεδία μαγνητισμοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΣΕΛΗΝΗ ΕΠΙΔΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ Δρος PABIRZ

Ἀπὸ τὰ παλιὰ τὰ χρόνια ὁ ἄνθρωπος ἠσχολήθη μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδράσεως τῆς Σελήνης σὲ ζητήματα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς, ὅπως ὁ κατάλληλος χρόνος τῆς σπορᾶς, ἡ ποιότης τοῦ κρασιοῦ κλπ.

Σήμερα ποὺ ἡ ἐπιστήμη διέλυσε ὁριστικῶς τοὺς μυθολογικοὺς θρύλους καὶ τὶς λαϊκὲς δοξασίες καθὼς καὶ ἀναρίθμητες προλήψεις γεμάτες εὐπιστία καὶ ἁπλοϊκότητα γιὰ τὴν ρωμαντικὴ καὶ μυστηριώδη Σελήνη, ἡ παράξενη ἐπίδρασι ποῦ ἀσκεῖ σὲ ζωντανοὺς ὀργανισμοὺς ἀποτελεῖ πλέον τώρα ἀντικείμενο σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ὁ διάσημος νευροψυχίατρος, Δρ Ράβιτζ, ποὺ ἀφιέρωσε μέρος τῆς ζωῆς του στὴν σπουδὴ τοῦ συνεχοῦς ρεύματος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνεκοίνωσε προσφάτως, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ μίαν ἠλεκτρικὴ μονάδα, εἶναι ἀδύνατον νὰ μένη ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὶς ἐναλλαγὲς τῶν φάσεων τῆς Σελήνης ποὺ ἐπιδρᾶ στὰ ἠλεκτρικὰ πεδία τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἡ ἐπιστήμη ξέρει σήμερα πὼς κάθε ζωντανὴ ὕλη ἐκπέμπει κανονικὴ ποσότητα συνεχοῦς ρεύματος καὶ ἡ θεωρία αὐτὴ ἐγγίζει τὰ βαθύτερα μυστικὰ τῆς ὑπάρξεως. Ὁ Δρ Ράβιτζ, συνεχίζοντας κατέληξε σὲ ὡρισμένα συμπεράσματα, μὲ πειράματα προγενεστέρων ἐπιστημόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ὅτι οἱ ζωντανοὶ ὀργανισμοὶ ἔχουν ἕνα ἠλεκτρικὸ ρυθμὸ ποὺ κατὰ προσέγγισι διαρκεῖ ὅσο καὶ ὁ σεληνιακὸς μήνας, δηλαδὴ περίπου 30 ἡμέρες.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητο, ἡ τεράστια ἔλξι τῆς Σελήνης ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας μὲ πρώτη συνέπεια τὶς παλίρροιες.

Ἐπίσης, εἶναι γνωστό, πὼς ἡ σελήνη προκαλεῖ «παλίρροιες» καὶ στὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ παρεμποδίζουν τὴν ραδιοφωνικὴ λῆψι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πανσελήνου ἢ τῆς νέας σελήνης.

Ὅσο δὲ καὶ ἂν αὐτὸ μᾶς φανῆ παράξενο, ἡ ἔλξις τῆς σελήνης μετασχηματίζει στερεὲς ἐπιφάνειες τοῦ πλανήτου μας καὶ προκαλεῖ διόγκωσιν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἡ διόγκωσις αὐτὴ δὲν εἶναι στάσιμος, ἀλλὰ μετακινεῖται, εὑρισκομένη πάντοτε εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εἶναι ἡ σελήνη. Παρ' ὅλο ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ ἐξηγηθῆ ἡ τόσο μεγάλη εὐκαμψία τῆς γηΐνης μάζης, ἡ ἀναδίπλωσις αὐτὴ ἔχει ὡς ἐπακόλουθον μεταξὺ Οὐάσιγκτων καὶ Γκρήνουϊτς νὰ συντομεύεται ἡ ἀπόστασις ὡρισμένες στιγμὲς κατὰ 19 ὁλόκληρα μέτρα!

Ἄλλα πάλι πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ὡρισμένοι σεισμοὶ «ἐξαπελύθησαν» κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν ἔλξι τῆς σελήνης ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

Ἀφοῦ, λοιπόν, ἐξηκριβώθη ἐπιστημονικῶς, ὅτι ἡ σελήνη ἀσκεῖ ἐπίδρασι ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ βασιλείου, εἶναι λογικόν, λέγει ὁ Δρ Ράβιτζ, νὰ παραδεχθοῦμε παρομοίαν ἐπίδρασιν καὶ στὰ ἠλεκτρικὰ πεδία τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἀποτέλεσμα σημαντικὲς ἀλλαγὲς στοὺς βιολογικοὺς ὀργανισμούς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως πλευρὰ ὁ ἴδιος ἐπιστήμων παραδέχεται, ὅτι ἀκόμη παραμένει ἀναπόδεικτος ἡ φύσις τῆς ἠλεκτρικῆς ἐπιρροῆς τῆς σελήνης. Προσθέτει δὲ ὅτι τὸ σεληνιακὸν φῶς (τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ 1)300.000 τῆς ἐντάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός), δὲν πρέπει μετὰ βεβαιότητος νὰ θεωρηθῆ,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΘΛΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ

Η ΣΧΟΛΗ ΚΩΦΑΛΑΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΙΣΤΙΣ, ΘΕΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΔΑΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ Ἵδρυμα τοῦ συντάκτου μας κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Στὴ λεωφόρο Γούναρη, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Χαραλάμπη καὶ Σισίνη, ὑψώνεται ἕνα κομψὸ οἰκοδόμημα φρεσκοβαμμένο, περιποιημένο. Ὁ διαβάτης ποῦ περνᾶ, διαβάζει σὲ μιὰ ὀρυχάλκινη πλάκα: «Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Προστασίας Κωφαλάλων».

Δὲ μπορεῖ ὅμως νὰ συλλάβη τὸ ἔργον ποὺ συντελεῖται ἐκεῖ, ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῆ σὲ ὥρα διδασκαλίας τὸ ἵδρυμα αὐτό.

Ὁμολογοῦμε ὅτι ἐφύγαμε, ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη ποὺ ἐκάναμε στὸ σχολεῖο κωφαλάλων, μὲ βαθειὰ συγκίνηση καὶ μὲ ἀπέραντη εὐχαρίστηση. Ὅταν

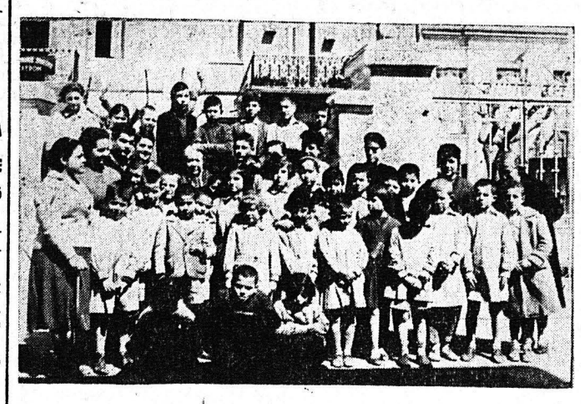

Αὐτὰ εἶναι τὰ κωφάλαλα παιδάκια. Στὸ μέσον διακρίνεται ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἱδρύματος κ. Χρυσάνθη Λαδοπούλου καὶ αἱ διδασκάλισσαι τούτου

διαπιστώνης τὴν ἐργασία ποὺ συντελεῖται στὸν τομέα τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ πόνου, αἰσθάνεσαι τὴν λυτρωτικὴ χαρὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ Ἵδρυμα Κωφαλάλων τιμάει τὸν πολιτισμό μας. Καὶ εἶναι στολίδι στὴν πόλη μας.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ὥρα 11 πρωΐ: Χτυποῦμε τὴν πόρτα τῆς ἐξόδου. Μᾶς ἀνοίγουν τὰ παιδιὰ παὺ παίζουν στὸ προαύλιο. Καλοντυμένα, καθαρά, χαρούμενα, ροδοκόκκινα. Ἡ κ. Χρυσάνθη Λαδοπούλου—μέλος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας—ποὺ μὲ συνοδεύει μὲ πληροφορεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ τοὺς τροφίμους τοῦ Ἱδρύματος.

—Καλὴ μέρα παιδιά.

—Καλὴ μέρα λέγουν, ἄλλα μὲ χοντρὴ προφορά, ἄλλα μὲ τὴ γλωσσίτσα σὲ παλμικὴ κίνηση, ἄλλα μὲ μιὰ ἔντονη προσπάθεια νὰ σχηματίσουν τὴν φράση.

—Εἶναι οἱ φρέσκοι αὐτοί, μὲ πληροφοροῦν. Λίγος καιρὸς ποὺ ἔχουν ἔρθει. Θὰ μάθουν.

Κυττάζω ἔκπληκτος τὰ παιδιά. Κωφάλαλα ἐκ γενετῆς καὶ νὰ μποροῦν νὰ μιλᾶνε! Νὰ μὲ καταλαβαίνουν τί θέλω νὰ τοὺς πῶ...

—Τί κάνετε; Ρωτάω.

—Καλὰ φχαριστῶ... ἀκούω.

—Τί κάνετε ἐδῶ;

—Παίζουμε μοῦ ἀπαντοῦν...

***

Τ' ἄφησα νὰ παίζουν, ἴσως εὐτυχῆ μέσα στὸν κόσμο τῆς σιωπῆς ποὺ τὰ περιβάλλει, καὶ προχώρησα στὸ ἐσωτερικό.

Δὲν ξέρω ἐὰν τὰ σπίτια μας ἔχουν τὴν τάξη, τήν καθαριότητα καὶ τὴν εὐχάριστη ἀτμοσφαῖρα ποὺ βρῆκα στὴ σχολὴ κωφαλάλων. Λάμπουν τὰ μαρμάρινα σκαλοπάτια, τὰ μωσαϊκά, οἱ τοῖχοι, οἱ πόρτες, οἱ αἴθουσες. Ἐκφράζω γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸ θαυμασμό μου.

—Ὀφείλεται στὴ διευθύνουσα δίδα Διονυσία Ξανθάκη μὲ πληροφορεῖ ἡ κ. Λαδοπούλου. Εἶναι ἕνα θαυμάσιο κορίτσι ποὺ ἔχει ἀφοσιωθῆ ψυχῇ καὶ σώματι στὸ πληγωμένο παιδί.

Συγχαίρω τὴν διευθύνουσα δίδα ξανθάκη. Μὲ ἔχει κυκλώσει ἡ συγκίνηση. Ζητῶ πληροφορίες γιὰ τὴν λειτουργία καὶ τὴν ἵδρυση τοῦ σχολείου.

—Τὸ μέγαρο, μὲ πληροφορεῖ ἡ κ. Λαδοπούλου, ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ ΙΙΚΙΠΑ. Ὁ πόλεμος καὶ οἱ περιπέτειες τὸ κατέστρεψαν. Σχεδὸν ἐρείπιο τὸ παραχωρήσαμε γιὰ μιὰ δεκαετία στὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα Προστασίας Κωφαλάλων.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας, συμπληρώνει ἡ δεσποινὶς Ξανθάκη, διέθεσε 300 χιλ. δραχμές. Μ' αὐτὰ τὰ χρήματα ἔγινε ὅ,τι βλέπετε σήμερα.

—Τὸ θαῦμα, λέγω.

—Ἔστω, ἀπαντᾶ σεμνὰ ἡ διευθύνουσα. Διαθέτουμε ἑντεκα αἴθουσες καὶ τρεῖς βοηθητικοὺς χώρους. Ἐλᾶτε μαζί μας νὰ δῆτε.

ΟΙ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Τρεῖς αἴθουσες διδασκαλίας μὲ τὰ πλέον σύγχρονα ἐποπτικὰ μέσα. Κυριαρχοῦν οἱ εἰκόνες καὶ τὰ συμβολικὰ σχήματα. Μ' αὐτὰ ἀρχίζει ἡ διδασκαλία. Τὸ παιδὶ ποὺ ἔρχεται χτυπημένο τόσο βαρειὰ ἀπὸ τὴ μοῖρα, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως ἰδέα ὅτι τ' ἀντικείμενα ἔχουν ὀνόματα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μιλᾶνε γιὰ νὰ συνενοηθοῦν, ὅτι ὑπάρχουν γράμματα ποὺ προσδιορίζουν τ' ἀντικείμενα.

Κι' ἔτσι ἀρχίζει ἡ διδασκαλία. Κόπος, μόχθος, ἐπιμονή, πίστη, θέληση εἶναι τὰ ἐφόδια τῶν διδασκάλων. Οἱ δεσποινίδες Γεωρ. Σπίνου καὶ Φρόσω Παπαθανασοπούλου, φυσικὰ καὶ ἡ διευθύντρια δὶς Διονυσία Ξανθάκη ἔχουν ἐπωμισθῆ τὸν τεράστιο ἄθλο. Καὶ χαμογελοῦν εὐχαριστημένες, γιατὶ ἡ τύχη τοὺς ἐπεφύλαξεν αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο, τὴν τρανὴ ἀποστολή.

Η ΦΟΙΤΗΣΙΣ

Τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν φοίτηση πρέπει νὰ καθήσουν ἐννέα χρόνια. Ἀλλὰ καὶ λιγώτερο χρόνο, γιατὶ μποροῦν νὰ «πηδήσουν» τάξεις. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐφυΐα τους. Καὶ ποιὸ παιδὶ κωφάλαλο δὲν εἶναι ἔξυπνο! Ἔτσι ὁ χρόνος συντομεύεται κατὰ πολύ.

—Πόσα παιδάκια φιλοξενοῦνται ἐδῶ; ἐρωτῶ.

—Σαράντα. Εἴκοσι ὀκτὼ ἀγόρια καὶ δώδεκα κορίτσια.

—Καὶ ποιὲς εἶναι οἱ δυνατότητες φιλοξενίας;

—Γιὰ 45 παιδιά. Τριάκοντα ἐσωτερικὰ καὶ 15 ἐξωτερικά!

—Ποιὰ παιδιὰ γίνονται δεκτά;

—Ἀσφαλῶς τὰ κωφάλαλα. Πρέπει νὰ ἔχουν ἰατρικὴν ἔκθεσιν, πιστοποιητικὸν γεννήσεως, ἔγραφα ἀπορίας ἢ οἰκονομικῆς καταστάσεως κλπ.

—Γιατὶ αὐτὰ τά ἔγραφα;

—Τὰ ἄπορα φιλοξενοῦνται τελείως δωρεὰν. Τὰ εὔπορα βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας πρέπει νὰ πληρώνουν ἀπὸ 300 ἕως 1000 δραχμές. Ἐμεῖς ὅμως παίρνουμε γύρω στὶς 250. Βλέπετε ὅτι τὰ περισσότερα εἶναι φτωχὰ καὶ ἀπὸ γονεῖς ἐργατικούς.

—Καὶ ἀπὸ ποιὲς περιφέρειες ἔρχονται στὸ Σχολεῖο Πατρῶν;

—Ἀπὸ ὅλη τὴν Πελοπόννησο, τὰ Ἰόνια νησιά, τὴ Δυτικὴ Ἑλλάδα. Εἶναι τὸ δεύτερο σχολεῖο ποὺ λειτουργεῖ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἀθήνα κρατάει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ... εὔπορα παιδιὰ καὶ σὲ μᾶς ἔρχονται τὰ ἄπορα...

ΤΟ ΣΙΤΗΡΕΣΙΟΝ-Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Πλουσιώτατο τὸ σιτηρέσιο καὶ ἐκλεκτό. Δέκα δραχμὲς τὴν ἡμέρα καὶ τρόφιμα ἀπὸ τὴν ΚΕΕΡ. Βούτυρο, ρύζι, ἀλεύρι, μακαρόνια. Δυὸ φορὲς κρέας, δύο φορὲς φρέσκα ψάρια, τέσσερα αὐγά τὴ βδομάδα, γάλα, βούτυρο, γλυκά, κουλουράκια, τὰ πάντα. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Σχολείου—οἱ τρεῖς διδασκάλισσες—καὶ οἱ ἐπιμελήτριες Αἰκατερίνη Χρυσανθοπούλου καὶ Ἀλεξάνδρα Ξανθάκη, ἐργάζονται παντοῦ γιὰ νὰ κάνουν οἰκονομίες καὶ ἔτσι τὰ παιδάκια νὰ ἔχουν πλούσια τροφή.

Καμμιὰ σπατάλη, καμμιὰ ἀπολύτως δαπάνη περιττή. Ἐκεῖ συντελεῖται τὸ θαῦμα ποὺ εἶπα στὴν ἀρχή.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Περιέρχομαι τὰ διαμερίσματα. Παντοῦ ἡ ἴδια καθαριότης. Ἡ ἴδια τάξη. Εὐρύχωρες αἴθουσες ὕπνου, μεγάλη τραπεζαρία, αἴθουσα ἀναψυχῆς μὲ παιχνίδια, χάρτες, διάφορα ἀντικείμενα ἀκόμα καὶ κινηματογράφος.

Πιὸ πέρα σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα συναντῶ τὴν κυρία Ναταλία Βασιλοπούλου—φίλη τῶν κωφαλάλων—νὰ διηγῆται στὰ παιδιὰ κάποια ἱστορία κι' αὐτὰ νὰ τὴν ἀκοῦνε ἀφωσιωμένα καὶ προσεκτικά.

—Νὰ σᾶς φωτογραφίσω παιδιά;

—Εὐχαρίστως λένε καὶ κυττάζουν περίεργα λίγο τὴ μηχανή μου καὶ τὸ φλάς.

Στὸ μάθημα. Ἡ διευθύνουσα δὶς Διονυσία Ξανθάκη δείχνει σ' ἕνα κοριτσάκι μιὰ ἐνδιαφέρουσα εἰκόνα. Τὰ χαρούμενα πρόσωπα δείχνουν ὅτι τὰ πράγματα «δὲν εἶναι τόσο δύσκολα...»

—Ξέρετε νὰ